

# QUÆSTIO MEDICA,

## CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS

manè discutienda in Scholis Medicorum, die Iovis

vigesimâ Februarii.

M. ROLANDO MERLET, Doctore  
Medico, Præside.

*An recens natis Pulticula?*

I.

**Æ**TATES quatuor pauci percursunt, pauciores ingrediuntur, multis in ipso limine vita extinguitur, & plures antè lucis usuram, Ellychnii levi odore, ipsâ privantur, sicque incunabuli loco uterus sepulchrum: hinc apud Græcos & Romanos antè octavam diem Anonymi omnes: alii appetentes exitum umbilico, per quem solum vixerunt, strangulantur; dum alii coarctatis ab uteri contentione vasculis, quibus alimentum sumebant, utroque sese (postquam nisu abstinuerunt fatigati) contrahente geminis involuti membranis (aquâ præeunte) feliciter exeunt. è carcere, à quo quidam dilaniati ferro eruuntur; tribus etiam vasīs, ex quibus conflatur umbilicus, male ligatis aut sectis quidam brevius vivunt, alii diutius, sed decolores: Beatiorem quoque vitam ducunt juvenibus parentibus orti, & materno, vel fuscæ nutritis lacte solo nutriti.

**A** Lacrymis vitam orti infantes ipsam plorando perficiunt: at vagitus primis diebus frequentius audiuntur dum utuntur pulticulâ, & etiam dum erumpunt dentes, maximè canini, qui durior & firmior maxillâ difficilius prodeunt, atrocissimis cruciantur doloribus ob membranæ, quâ dentes involvuntur, & in quâ, ut in lapidicinâ, nati sunt, ac gingivæ, quæ dilacerantur, exquisitissimum sensum; & indè singultus, nausea, vomitus, convulsio, febris: dentitio etiam difficilior infantibus ob alvi fluxum, cui tunc obnoxii, nec tamen indè immutanda nutritrix semper, nec secunda vena; sed pro cumulo malorum iisdem accidit Epilepsia Heroum morbus, non à depravato nervorum ficticio succo, sed ab acri malignoque vapore nervos inficiente oriunda, quæ licet mater puerorum à Barbaris vocetur; attamen ut adolescentibus insanibilis, sic neophytis lethalis; uti lunâ orbe pleno exanthemata familiaria pueris magis tunc periculosa. Hujus morbi seminarium est fermentum uterinum, quod unâ cum liquore nutritio fluit in corpus fætus. Tandiu remanet otiosum & feriatum in sanguine, quandiu opportunum natalitiis nanciscatur tempus.

## I I I.

**L**ACTE nutriti rarè aut absque periculo istis affliguntur incommotis, maximè si maternum sugant; ergo damnandæ matres aut potius novercæ quæ, nè brevi perituræ formæ venustatem perdant, natos perdunt dum ipsis aliena ubera subministrant; & cum gemellis alendis duas mammas natura concesserit, fætui unico satis alimenti præbent. Lactè materno solo gentes,

plures & animantes brutæ omnes vivunt: si tamen præ imbecillitate nativâ enutrire fatum mater non valeat, eligenda nutrix ejusdem ætatis & temperamenti laudabilis, bonis moribus, ( ut enim cum semine vitia parentum in prolem, sic cum lacte depravati nutricum mores in alumnos abeunt ) non menstrualis, quæ Baccho & veneri non lires, cujus lac nec nimis recens aut vetustum & quod sensibus sit probatum. Fit ex portione dulciori sanguinis quæ per arterias fluit in mammas, in quibus, ut bilis in hepate, serum in renibus, glandularum quibus constat beneficio à reliquo sanguine secreta, tubulisque glandulis appensis excepta in puppi alimoniam abit. Lac subit os infantis papillæ applicatum simili ratione ac aqua in Antlias ascendit, caro intra cucurbitulas medicas attollitur, ær in inspiratione pectus subit, viscilicet aëris resilientis mammam undequaque, exceptâ papillâ, instar manûs comprimentis.

## I V.

**L**AC accommodatum & unicum infantibus alimentum ante Mœconium benigni medicamenti ope eductum ipforum ori apponi non debet, & assumpto lacte primis diebus non in costas, sed in dorsum reclinandi, nec arctiùs fasciis vinciendi, & in lecto moliter componendi, detergâ priùs cute non Rheni aquâ, sed olei & vini litu, & ibi continendi & recreandi blando cantu, ac leni motu exercendi in cunis vel lectis pensilibus aut gestatione. Lactationem si brevius linguæ vinculum impediatur adaugendum forfice; narium & aurium meatus aperiendi digitis, & cum tunc cereum sit corpus in formam meliorem partes omnes erunt componendæ & totum corpus benè tornandum.

**P**ULTICULA inventum recentiorum natis nuper plus nocet, quam prodest, licet ex farinâ furino retorridâ; lacti enim permixta nihil in ætatulâ ista cibo hoc gravius incumbit ventriculo, in quo substantiâ suâ tenaci & viscosâ inflationes parit & obstructiones, dum exiles tubulos mesaraicarum venarum obturat, cum puerilis calor & fermentum gluten istud nequeant dissolvere; hinc omnia viscera intumescunt maximè lien, qui novum nomen inde acquirit præ duritie: at quamvis abdomen accrescat, præpedito tamen alimentum ad alias partes commeatu, reliquum corpus non adolescit, sed contabescit & marasmo miro gracilescit. Grandioribus infantibus si lac solum non sufficiat exhiberi potest medulla panis trita cum jusculo pullo- rum tenellorum, qui affinitatem majorem habent cum pueri carne, quam pulicula,

*Non ergo recens natis Pulicula.*

Proponebat Parisiis FRANCISCUS VERNAGE,  
Parisiinus Baccalaureus Medicus. A. R. S. H. 1687.

---

P A R I S I I S,

Apud Franciscum Muguet, Regis & Facultatis Medicinæ  
Typographum.